

Dziennik ustaw Państwa

dla

królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Zeszyt XVI. — Wydany i rozesłany dnia 12 kwietnia 1870.

45.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1870,

względem płac profesorów na świeckich wydziałach uniwersytetów i względem relutum na pomieszkanie dla profesorów wydziałowych w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznaję za stósowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Systemizowany pierwszy stopień płac dla zwyczajnych profesorów na wydziałach świeckich ustanawia się dla Wiednia na 2.200 złr. dla Pragi na 2.000 złr., dla wszystkich innych miejsc na 1.800 złr.

§. 2. Systemizowana płaca ta każdego z profesorów wspomnionych w §. 1 podwyższana będzie co pięć lat, które tenże przepędzi jako profesor zwyczajny na uniwersytetach austriackich, włącznie aż do dwudziestego piątego roku tej służby, o 200 złr. (dodatki pięcioletnie).

Czas służby, tym warunkom nieodpowiadający, tylko wtedy może tu być uwzględnionym, jeżeli na mocy wyraźnego oświadczenia uznany został jako policzyć się mający w celu posunięcia na wyższe stopnie płacy.

§. 3. Według stanu i wymagania stosunków, poszczególnym profesorom mogą być także przyzwolone płace wyższe od systemizowanych i inne uwzględuienia.

§. 4. Profesorowie wspomnieni w §. 1 wchodzą w używanie płacy z dniem 1 maja 1870, a w używanie pierwszych dodatków pięcioletnich w §. 2 wspomnionych, z dniem 1 maja 1875. Ci, którzy dziesięcioletni czas służby w przymiocie wskazanym w §. 2 już z dniem 1 maja 1870 odbyli, lub w ciągu najbliższych lat pięciu ukończą, wchodzą w używanie pierwszych dodatków pięcioletnich w pierwszym razie od tego dnia, w drugim, po ukończeniu dziesiątego roku służby. Ci, którzy takiż dwudziestoletni czas służby odbędą przed 1 maja 1875, wchodzą w używanie drugiego dodatku pięcioletniego z ukończonym dwudziestym rokiem służby.

§. 5. Jeżeli profesor jeszcze przed wejściem w życie niniejszej ustawy ma pretensje, aby go w jakimkolwiek względzie korzystniej traktowano, niż to jest przepisane w §§. 1, 2 i 4, natenczas postanowienia te, o tyle tylko będą do niego zastosowane, o ile ou sam zażąda, aby go w każdym względzie według nich traktowano.

Żądanie takie może postawić w każdym czasie, dopóki się jeszcze znajduje w czynnej służbie.

§. 6. Przy przeprowadzeniu pertraktacji wynikających z §§. 4 i 5, w razie zaasugnowania wyższej płacy, lub posunięcia na wyższy stopień płacy, dodatki osobiste będą stosownie do istniejących norm stosunkowo zredukowane, lub całkiem wstrzymane.

Ograniczenie to nie dotycza jednak remuneracji lub dodatków do płacy, które profesor zwyczajny pobiera za inne poruczone sobie czynności poza obręcem swoich pierwotnych obowiązków nauczycielskich.

§. 7. Profesorowie nadzwyczajni będą umieszczani na posadach albo bez płacy, albo z płacami stałymi, mającemi się ustanowić w każdym z osobna wypadku.

Profesorowie nadzwyczajni jako tacy nie mają prawa posunięcia się na wyższe stopnie płacy.

§. 8. Relutum na pomieszkanie dla profesorów zwyczajnych wszystkich wydziałów w Wiedniu, którzy już na moc swego urzędu nie używają pomieszkania w naturze, będzie podwyższone od dnia 1 kwietnia 1870 na 400 złr. W podobny sposób dla profesorów nadzwyczajnych uniwersytetu wiedeńskiego, pobierających płacę, wyznacza się relutum na pomieszkanie w kwocie 300 złr. Takowe od dnia 1 kwietnia 1870 na dal pobierać będą także profesorowie nadzwyczajni, umieszczeni na posadach z płacą, ale bez relutum na pomieszkanie, lub też z mniejszym relutum na pomieszkanie.

§. 9. Zwyczajni profesorowie uniwersytetu należą do VI a nadzwyczajni do VII klasy dyet.

§. 10. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi oświecenia.

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1870.

Franciszek Józef r. w.

Hasner r. w.

Stremayr r. w.

46.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 1870,

względem płac profesorów w szkołach średnich utrzymywanych przez państwo.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznaje za stósowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Systemizowana płaca rzeczywistych nauczycieli w szkołach średnich (gimnazjach, gimnazjach realnych i szkołach realnych), utrzymywanych przez państwo (a względnie z funduszu naukowego) ustanawia się dla Wiednia na 1.000 złr., dla innych szkół średnich na 800 złr.

Oprócz tego profesorowie szkół średnich pierwszej klasy poza obręcem Wiednia otrzymają dodatek miejsowy po 150 złr. doliczać się mający do pensji w stanie spoczynku.

§. 2. Szkoły średnie państwowie znajdujące się w tem samem miejscu mają być uważane co do systemizowanych płac swoich profesorów jako równe.

§. 3. Płaca profesora podwyższana będzie o 200 złr. co pięć lat, które tenże, czy to przed, czy po wejściu tej ustawy w moc obowiązującą, wysłuży w sposób zadowalający jako profesor przy szkole średniej państwowej, aż włącznie do dwudziestego piątego roku tej służby.

§. 4. Za zastępowanie nauczycieli na opróżnionych posadach, lub za wyręczanie w takiej mierze, że to wyrównywa obowiązkom rzeczywistego nauczyciela, ustanawia się płacę za zastępstwo na 600 złr., w wypadkach, jeżeli zastępca jest uzdolniony do umieszczenia jako rzeczywisty nauczyciel, a nie pobiera żadnej innej płacy.

Zresztą postanowienia przepisów o zastępstwie zostawiają się w moc obowiązującej.

§. 5. W wypadkach godnych uwzględnienia czas służby odbyty w przymiocie zastępcy może być policzony przy wymierzaniu emerytury.

§. 6. Dochody dyrektora składają się z systemizowanej płacy profesorskiej odnośnej szkoły średniej, połączonej z prawem do dodatków pięcioletnich i dodatku podobnego tym, które przy wymierzaniu emerytury policzone być mają, a który wynosi 400 złr. w szkołach średnich w Wiedniu, 300 złr. we wszystkich innych zupełnych gimnazjach i szkołach realnych, 200 złr. zaś w szkołach średnich czteroklasowych.

Profesorowie, którym zostaje tymczasowo poruczone sterownictwo gymnasium lub szkoły realnej, pobierają remunerację w kwocie równej wspomnionemu dodatkowi.

§. 7. Dyrektorowie szkół średnich mają prawo do pomieszkania w naturze w gmachu urzędowym albo też do relutum na pomieszczenie mającego się wymierzyć według stosunków miejscowych.

Profesorowie szkół średnich w Wiedniu i Tryeście pobierają jako relutum na pomieszkanie po 300 złr.

§. 8. Minister wyznań i oświecenia zostaje upoważniony do udzielania tym dyrektorom i nauczycielom szkół średnich, którzy odznaczyli się znakomitemi czynnościami na polu naukowem lub dydaktyczno pedagogicznem, dodatków za zasługi w kwocie do 500 złr. rocznie na czas służby czynnej, w którym to celu kwota w drodze preliminaryzja żądać się mająca będzie mu corocznie oddana do rozporządzenia.

§. 9. Opłata szkolna uiszczać się mająca w szkołach średnich, wymienionych w §. 1 tej ustawy, a której ustanowienie pozostawia się ministrowi wyznań i oświecenia, ma być odstawiana w całości do skarbu państwa a odnośnie do funduszu naukowego bez nadwązienia pretensijskiej korporacye lub innych osób mogłyby mieć do niej.

§. 10. Jeżeli przy wykonaniu powyższych postanowień dochód poszczególnych profesorów miałby wypaść mniejszy od tego, który pobierali w roku dopiero ubiegłym, natenczas to, co im niedostaje, będzie uzupełnione zapomocą dodatków osobistych, które w miarę posunięcia na wyższą płacę znowu wstrzymane być mają.

§. 11. Dyrektorowie i profesorowie szkół średnich gminnych i krajowych, którym nadane zostały prawa zakładów publicznych, przy przenoszeniu się do szkoły średniej państwowej tak traktowani będą, jakby ciągle przy takowej służyli, jeżeli wzajemność jest zachowywana w zakładzie, z którego przeszli, i jeżeli utrzymujący ten zakład już naprzód wyraźnie to oświadczyli.

§. 12. Ustawa niniejsza nie będzie zastosowana do tych nauczycieli religii, którzy nie udzielają religii we wszystkich klasach zupełnej szkoły średniej państwowej, lub nie nabyli oraz prawnego uzdolnienia do urzędu nauczycielskiego w innych (świeckich) przedmiotach naukowych odnośnych szkół średnich, jakież do nauczycieli pomocniczych.

§. 13. Dyrektorowie szkół średnich należą do VIII a profesorowie do IX klasy dyet.

§. 14. Postanowienia zawarte w tej ustawie mają obowiązywać także co do nauczycieli zatrudnionych w szkołach średnich w ciągu trzech lat.

§. 15. Ustawa ta o ile się odnosi do relutum za pomieszkanie wspomnionego w §. 7, wechodzi w moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 1870, wszystkie zaś inne postanowienia obowiązują z dniem 1 maja 1870. Postanowienie §. 9 obowiązuje już w półroczu letnim 1870.

§. 16. Wykonanie tej ustawy poruzam ministrowi oświecenia.

Franciszek Józef r. w.

Hasner r. w.

Stremayr r. w.

47.**Ustawa z dnia 9 kwietnia 1870,**

względem postępowania co do emerytury ciała nauczycielskiego w zakładach naukowych utrzymywanych przez państwo.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznaję za stosowne rozporządzieć co następuje:

§. 1. Przy postępowaniu co do emerytury ciała nauczycielskiego zakładów naukowych utrzymywanych przez państwo, nie wyłączając zakonników mających posady przy takowych, a z wyłączeniem profesorów wydziału teologicznego w Krakowie, stosować się należy do przepisu z dnia 9 grudnia 1866, Dz. u. p. Nr. 157.

Czas jednak przepędzony przy zakładach naukowych państwa, z wyjątkiem szkół do ćwiczeń połączonych z zakładami dla kształcenia nauczycieli lub innych szkół ludowych, ma być przy tem liczony w ten sposób, że każde trzy lata, spędzone całkowicie w tej czynności służbowej, liczone będą za cztery, i to nawet wtedy, jeżeli miało miejsce przejście z innej posady państwowej do takiego urzędu nauczycielskiego, lub odwrotnie.

§. 2. Dla wdów po zwyczajnych profesorach uniwersyteckich i wydziałowych, po zwykłych profesorach instytutów technicznych nowo uorganizowanych, pod bezpośrednim sterownictwem rządu zostających, i c. k. akademii sztuk plastycznych w Wiedniu, ustanawia się niniejszem w przypuszczeniu dopełnienia innych do pobierania pensyi normaliami przepisanych warunków, pensya odpowiednia charakterowi w kwocie 500 złr.

Pensię odpowiednią charakterowi otrzymają dalej także wdowy po nadzwyczajnych profesorach wymienionych zakładów naukowych i po dyrektorach szkół średnich państwa w kwocie 400 złr. tutdzież po profesorach szkół średnich państwa w kwocie 350 złr.

§. 3. Każdy profesor który ukończył 70 rok życia ma być z urzędu przeniesiony w stan spoczynku z całkowitą płacą którą w ostatnim czasie pobierał i z zatrzymaniem dodatków osobistych jeżeli mu takowe przypadały.

Aczkolwiek jednak przestaje być członkiem odnośnego kolegium profesorów, zatrzymuje nie tylko bierne prawo wyboru do godności akademickich, lecz oraz i prawo zapowiadania i odbywania odeczytów na uniwersytecie w przedmiotach swego zawodu jako profesor honorowy z zachowaniem norm ustanowić się mających przez ministerstwo oświecenia.

O ile tego wymaga interes postępu nauki zastrzega się ministrowi oświecenia moc przeprowadzić stanowcze przeniesienie takiego profesora w stan spoczynku dopiero wtedy, gdy jego następca rozpoczęcie urzędowanie, najpóźniej z końcem najbliższego roku szkolnego.

§. 4. Wszyscy profesorowie skoro ukończą 65 rok życia mogą być podobnież przeniesieni w stan spoczynku w sposób wskazany w §. 3.

§. 5. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi oświecenia.

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1870.

Franciszek Józef r. w.

Hasner r. w.

Stremayr r. w.